

Projekt Šance – První preventivní a humanitární program pro komerčně sexuálně zneužívané děti a mládež, oběti obchodování s lidmi, které žijí v ČR v zapomenutí...

Kristýna – motivační dopis

Dobrý den, jmenuji se Kristýna, je mi 19 let a jsem z Frýdku-Místku, ale nacházím se v Praze. V mém životě doposud nebylo nic moc hezkého. Doma mě bili, ve škole mě šikanovali. Má rodina mě vyhodila z domu a já jsem odjela do Prahy. Díky Projektu Šance jsem ale nezůstala na ulici, neboť oni mi dali opravdu ŠANCI na lepší život. Prosím o šanci i Vás, abych měla možnost normálně pracovat, abych se mohla zařadit do normálního života a mít třeba jednu milující rodinu. Děkuji Vám. Kristýna. V Praze dne 23. 7. 2013

Vážená paní. Vážený pane, i takto začínají první kontakty klientů s Projektem Šance: 18. června nás paní Marika telefonicky upozornila na devatenáctileté děvče, které našla na ulici plačící a bezprizorní. Při rozhovoru s dívkou zjistila, že se vypravila do Prahy, protože byla rodinou vyhozena z domova, kde ji psychicky týrali, a že si dál neví rady. I když se s podobnými příběhy setkáváme často, tento je pro nás obzvlášť smutný. Hned jsme nabídli, aby ji paní Marika do Domu Šance přivedla, ale ta o to požádala přítelkyni. Tak se při tom všem zrodil i krásný zážitek – seznámení s paní Julií, která dlouhá léta žila v klášteře a s níž možná časem budeme spolupracovat.

Když jsem se Kristýny zeptal, jaký má problém, abychom jí ho mohli pomoci řešit, nevysoukala ze sebe ani slůvko. Pochyboval jsem, zda mi správně rozumí, zda chápe, co myslím, vždyť i další snaha zjistit, jak jí můžeme pomoci, měla stále stejný výsledek – mlčení. Začal jsem se bát, zda vůbec bude v našich možnostech pomoci jí, protože součinnost klientů je nezbytná. Nechali jsme pomaloučku narůstat důvěru, ale ihned jsme pro ni museli najít ubytování a dali jsme jí možnost pracovat v Domě Šance, aby se v jejím životě neodehrála ještě větší katastrofa. Máme totiž zkušenosti, co všechno umí velkoměsto „nabídnout“, dříve než se klient vzpomene.

Teprve po delším čase, kdy se v Kristýně rozpouštěly obavy, svěřila se nám, že kdykoliv v důvěře odpověděla matce na osobní otázky, byly z toho facky a nadávání. Obdobnou reakci sklidila, když si troufla kromě domácích prací pomýšlet na „zábavu“ – chuť malovat, učit se literárnímu psaní, tancovat... vždycky se dozvěděla, že je špatná, nepovedená, nenadaná, líná a že je pouze zátěží. Příhoda, kdy začala při pracovní terapii v Domě Šance plakat k neutišení, po rozporupných SMSkách od babičky, nás už pak nijak nepřekvapila.

Tahle zraněná dívka potřebovala mimořádně rychlou pomoc, a tak 12. července proběhla akce „kulový blesk“. Ráno jsme Kristýnu vyzvedli z provizorní ubytovny a navštívili několik příznivců Projektu Šance, kteří Kristýně pomohli s mnohým, co může 19letá slečna potřebovat. Společnost DUKAN Praha, advokátní kancelář Pokorný Wagner & partneři a personální společnost Manpower připravily pro Kristýnu oblečení, povlečení i peřiny. Oslovené ženy-sponzorky darovaly další oblečení a obuv. Od toho dne Kristýna bydlí v Praze v úplně malinkém pokojíčku, kde zvládne platit nájem, a je na ní, jak se svojí příležitostí naloží. Vedle práce v dílně Projektu Šance, kde se zároveň jedná o terapii i o zázemí, získala od našich přátel z Manpoweru nabídku brigády jako pokojská, což se jí i nám moc líbí, hlavně proto, že taková praxe by mohla být v budoucnosti Kristýně užitečná.

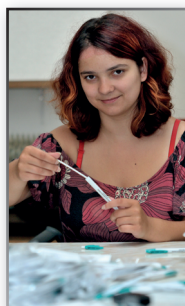

FOTO: 1., 2. – Kristýna je na STARTU. Přes to, čím si prošla, zvládá vše relativně dobře, i když handicap z rodiny ji bude zřejmě provázet až do posledních dnů života. Projekt Šance oslovil i přátele z hotelu Hilton s prosbou o pomoc při hledání brigády. Ženy-sponzorky, které jsme oslovili s prosbou o pomoc, jí nadělily tolik oblečení, že ho nikdy tolik neměla. Vše je na dobré cestě, tak uvidíme... **3.** Martin se rozhodl, že to se sebou opět zkusí v dílně Domu Šance. Už poněkoliťkáte. Je pevně rozhodnut to tentokrát zvládnout. S naším zubním andělem paní doktorkou Mudrovou jsme ho vyfotili při jedné z návštěv, kam klienty doprovázíme. **4.** Morče Ramík a králíček Metrix dělají klientům společnost i v azylovém provozu Domu Šance. **5.** Na konci července byl Robin v Domě Šance naposledy. Rozloučit se. Od července už dělá jen v hotelu Hilton a sotva stihá. Pomalu se už připravuje na novou rodinu, kterou se svou přítelkyní očekává.

Vážený pane László Sümeghu! S velkým zájmem jsem si přečetl váš dopis, ve kterém jsem se mohl seznámit s činností Projektu Šance. Sám mám jako otec dvou dětí zkušenost s tím, jak je to důležité a jaká je to zodpovědnost připravit děti do života a poskytnout jim k tomu nezbytné podmínky. Je smutné vidět mladé lidi žijící na ulici, kteří neměli příležitost zakotvit pod vašimi ochrannými křídly. Proto se rád ujmu patronátu nad Vaším dobročinným koncertem, který v roce 2014 plánujete zorganizovat, a s díky přijmu Vaše pozvání do Domu Šance.

S pozdravem Pető Tibor, velvyslanec
V Praze dne 29. srpna 2013

Vážená paní. Vážený pane. Popsat Lászlovu práci s klienty není jednoduché. Každé úterý a čtvrtek s nimi při setkáních vstupuje až na hranice jejich duší. Představte si třeba případ 19letého chlapce, který už v Domě Šance dostal příležitost, ale nedokázal ji využít. Neudržel si ani možnost brigády v hotelu Hilton a svým rozhodnutím ztratil budoucnost. S pocitem falešné sebedůvěry plánoval úspěch v Anglii, ale jen se dokázal vrátit do Přerova, kde vyrůstal, ale kde už pro něj nebylo místo. Tak odjel do Brna, a než se nadál, skončil opět v Praze – co dělal, bylo krátkodobé, krátkozraké a nikde žádná pomocná ruka, jen ulice a beznaděj... Ve studu a s obavou se překonal, zavolał Lászlovi a napjatě čekal na jeho reakci. Byl si vědom, kolik trpělivé péče už od něho dostal, měl strach, že příliš zklamal. László se však nezlobil, nenadával, nevyčítal ani nesoudil, jen poslouchal. Pozval ho znovu do Domu Šance a na konci setkání si Mário troufl podívat se mu do očí a řekl: „Odpustil byste mi?“ Zazněla odpověď, kterou nezvládne mnohý pokrevní otec: „Odpouštím ti.“ Mário dostal za vyučenou, ale také novou šanci vést svůj život správným směrem.

Vážení přátelé, kteří jste RODINOU „dětí ulice“, najdete-li v sobě i nadále dobrou vůli pomoci nám s pomáháním, podpořte mladé lidi, kteří se rozhodli změnit svůj nesnadný osud v lidský příběh.

Děkujeme Vám.

Za Projekt Šance, o. s.,

László Sümegeh,
koordinátor

Saskia Burešová,
kmotra pracovní dílny Domu Šance

P. S.: Několik informací pro vás za poslední měsíce sepsali: Pavel Kozler a Alexandra Opavová z týmu sdružení.

FOTO: 1. V červnu se přes velká vedra Saskia Burešová rozhodla přijmout naši nabídku a navštívila Dům Šance. Prohlédla si pracovní terapeutickou dílnu v provozu a stala se vedle Petra Jandy a Petra Novotného kmotrou pracovní terapeutické dílny. Máme velikou radost. Děkujeme. **2.** V červenci navštívil Dům Šance Dalibor Jurič z České pojišťovny v rámci debaty o finanční gramotnosti. Nápad zrealizovat tuto debatu vznikl zároveň s prosbou o podporu Projektu Šance k České pojišťovně. Prosbě bohužel nebylo vyhověno, ale debata byla velmi přínosná. **3.** Marta Kubišová, jedna z patronek Domu Šance, pozvala Lászla s klienty na své představení na Letní scéně Divadla Ungelt, které se jmenuje Touha jménem Einodis. Všem se muzikál moc líbil a paní Marta klienty potěšila nejen svým přístupem, ale i setkáním po koncertu.